Dosarul nr. 5r-2691/2025
4-25069040-12-5r-16052025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

14 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător Elena Costiuc
Grefier Ivan Bulgac,

În lipsa: petiționarului Brînza Diana și agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, Ababii Natalia,

Examinând în şedinţă publică contestaţia depusă de cet. Brînza Diana, *a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, ****** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 375447 din 17.04.2025 şi a deciziei de sancționare, încheiat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional,-

C O N S T A T Ă:

La 17 aprilie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica a Direcției Poliție mun. Chișinău, cod 42433, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 375447, prin care cet. Brînza Diana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, fiind reținut în sarcina contravenientului precum că „*.... în perioada de timp din 01.09.2024- 24.10.2024 la domiciliul din *****,***** cet. Brînza Diana a primit mai multe transferuri de la partidul politic "Șor", în scopul exercitării dreptului de vot electoral".*

Nefiind de acord cu decizia agentului constatator, la 12 mai 2025, cet. Brînza Diana a depus prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Botanica a Direcției Poliție mun. Chișinău – prezenta contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 375447 din 17 aprilie 2025 şi a deciziei de sancționare.

Potrivit contestației, petiționara solicită admiterea contestației, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a decizie de sancționare, cu încetarea procesului contravențional în privința sa, în legătură cu lipsa faptei contravenționale. În motivarea contestației a invocat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, întrucât agentul constatator s-a bazat pe presupuneri personale nefundamentate, fără a acumula vreun probatoriu.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, Direcției de Poliție mun. Chișinău a Inspectoratului General al Poliției, privitor la care s-au întreprins măsurile necesare şi de rigoare privind citarea legală, nu s-a prezentat în judecată.

La fel, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, făptuitorul, în adresa căreia a fost expediată citație cu aviz recomandat, nu s-a prezentat în judecată, dar a depus o cerere înregistrată la 09.07.2025, prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată, stabilite pentru data de 10.07.2025, ora 16.00; pentru ședința fixată la data de 30.09.2025, ora 14.40 nu s-a prezentat.

Prin urmare, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (2), (3) din Codul contravențional, *potrivit căruia neprezentarea în şedinţă a agentului constatator şi făptuitorului, legal citate, fără*

motive întemeiate, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale, s-a dispus ca examinarea cauzei să aibă loc în absență, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Examinând materialele dosarului cauzei contravenţionale în raport cu contestaţia depusă şi temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată apreciază contestaţia ca fiind depusă în afara termenului de 15 zile prevăzut la art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional şi, respectiv, pasibilă de a fi respinsă, reieşind din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8). Excepția de la regula dată este reglementată de legiuitor în dispoziția art. 448 alin. (2) din Codul contravențional, în care se indică că, în cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.

Din materialele cauzei rezultă că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost expediat către destinatar și recepționat la 07 mai 2025, având în vedere situația că, făptuitorul a fost prezent la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, însă a refuzat semnarea, prin urmare nu i-a fost înmânată copia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de aplicare a sancțiunii contravenționale, instanța de judecată consideră este respectat termenul de depunere a contestației prevăzut la art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, ”*Examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei*”.

În contextul normei menționate supra, instanța de judecată stabilește că, la 17 aprilie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica a Direcției Poliție mun. Chișinău, cod 42433, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 375447, prin care cet. Brînza Diana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, fiind reținut în sarcina contravenientului precum că „*.... în perioada de timp din 01.09.2024- 24.10.2024 la domiciliul din *****,***** cet. Brînza Diana a primit mai multe transferuri de la partidul politic ”Șor”, în scopul exercitării dreptului de vot electoral”.*

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.* Potrivit art. 10 Cod contravențional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care*

atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *"Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare."*

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contestată.

Prin urmare *sub aspectul legalității actelor contestate*, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestora pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem"* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieşind din prevederile art. 443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate faptele contravenționale, formulate cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

La fel, se atestă că, procesul-verbal cu privire la contravenție *a fost întocmit în prezența contravenientului, care a cosemnat obiecții, că nu recunoaște vina și a semnat la rubricile 12 și 14 ale procesului-verbal cu privire la contravenție.*

În consecință, instanța constată că forța probantă a actelor contestate nu a fost înlăturată, în privinţa cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal şi a deciziei contestate, în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală şi bazată pe presupuneri.

La examinarea cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va ţine cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că „examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa

cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei".

Instanța evidențiază, că forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franţei*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, *Schenk împotriva Elveţiei*, 12 iulie 1988, § 46 și *Lhermitte împotriva Belgiei [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina împotriva Sloveniei*, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea *Zhang împotriva Ucrainei*, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.*

Urmează de menționat, că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În susținerea vinovăției contravenientului de comiterea contravenției de prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

- în original procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 375447 din 17 aprilie 2025, potrivit căruia, a fost constatată și calificată contravenția comisă de Brînza Diana în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional;

- Copia ordonanțelor și a încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, aferente cauzei penale nr. 2023970322 și materialelor procesului contravențional RAP01433516;

Articolul 47^1 alin. (1) Cod contravențional, prevede răspundere pentru *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în*

cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, acțiuni care se sancționează cu *amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.*

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul - verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui Brînza Diana de comiterea contravenției pentru care a fost recunoscută vinovată.

În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată, potrivit prevederilor art. 425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, cet. Brînza Diana a comis fapta incriminată.

În acest sens, instanța de judecată reține că, la procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 375447 din 17 aprilie 2025, întocmit în privința lui Brînza Diana sunt anexate careva înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator, precum că, „.... *în perioada de timp din 01.09.2024- 24.10.2024 la domiciliul din *****,***** cet. Brînza Diana a primit mai multe transferuri de la partidul politic ”Șor”, în scopul exercitării dreptului de vot electoral”.*

Obiectul material sau *imaterial* al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Procesul-verbal nu indică în mod clar, concret și direct: sursa exactă a sumelor bănești, conținutul transferului (cu mențiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiționate de un vot.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art. 47^1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de pretindere, acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie pretinderea, acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că pretinde, *primește* sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Conform materialelor cauzei, instanța reține că nu este indicată suma totală, care a fost pretinsă, acceptată și primită de Brînza Diana, nu este probat care a fost scopul transferului banilor, dacă acești bani au ajuns la destinatar și dacă acești bani au fost ridicați, și dacă au avut

loc careva transferuri, legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la aplicația bancară și alegerile din toamna anului 2024, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Materialul contravențional prezentat de agentul constatator nu conține: nici o declarație a presupusului „corupător", nici o mărturie sau înregistrare care să ateste condiționarea votului, nici o dovadă că persoana a votat în urma primirii banilor. Scopul de influențare a votului trebuie dovedit, nu doar presupus.

Astfel, lipsesc probe directe care să ateste intenția și destinația sumelor primite**.** Nu sunt anexate contracte, declarații ale persoanelor implicate, documente bancare cu destinația sumelor sau alte înscrisuri care să confirme caracterul electoral al acestor tranzacții.

Astfel, datele enunțate supra nici nu au fost verificate corespunzător, iar raportul colaboratorului de poliție nu poate fi reținut în calitate de probă ce demonstrează vinovăția persoanei, or acesta are valoare pur descriptivă și nu oferă detalii aferente comiterii contravenției de care a fost recunoscut vinovat anume Brînza Diana.

La fel, referitor la ordonanțele și încheierile judecătorilor de instrucție prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01433516, instanța reține că: rezultatele măsurilor speciale de investigație - nu poate constitui în sine o probă suficientă în materie contravențională, deoarece sunt instrumente de investigare aplicabile, de regulă, în proceduri penale și presupun un regim strict de autorizare. Utilizarea acestor informații într-o cauză contravențională fără o justificare legală clară și fără autorizare specială pentru acest scop poate fi considerată inadmisibilă ca probă.

Conform art. 95 alin. (1) Cod contravențional, *„sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod",* însă la caz, instanța atestă că rezultatele măsurilor speciale de investigații, au fost autorizate pentru o altă cauză contravențională, iar utilizarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații, în dosarul actual fără o autorizație distinctă încalcă principiul legalității probelor.

Prin urmare, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Brînza Diana, instanța a observat că, agentul constatator nu a făcut dovadă a veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe, astfel încât în favoarea contravenientului acționează principiul *in dubio pro reo.*

Se reiterează că, la înaintarea învinuirii față de Brînza Diana, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel, acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul, că ultima ar fi comis contravenția de care a fost recunoscut vinovat.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal cu privire la contravenție, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de către procuror și consemnate în ordonanță nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de

îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse cet. Brînza Diana.

Prin urmare, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, instanţa de judecată conchide, că este necesară încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Brînza Diana, deoarece deciziile de sancționare nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poate deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației, or susţinerea învinuirilor de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ, iar vinovăţia contravenientului - nefiind obiectiv confirmată prin probele existente.

Astfel, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina cet. Brînza Diana, instanţa a observat că, în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal cu privire la contravenție, prin probe certe şi de netăgăduit, așa încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional acționează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, *,, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional."*

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, *,,Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei;"*

Astfel, având în vedere faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenţie și decizia de sancționare, în raport cu circumstanțele constatate *supra* nu au demonstrat existența faptei de care a fost recunoscut vinovată Brînza Diana, instanța conchide asupra faptului că, contestația înaintată - este una întemeiată, motiv din care, se va dispune admiterea acesteia și încetarea procesului contravenţional în baza art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional.

În baza celor expuse și conform prevederilor articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 448, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de cet. Brînza Diana, *a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, ****** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 375447 din 17.04.2025 şi a deciziei de sancționare, încheiat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional.

Se încetează procesul contravențional pornit în privinţa lui Brînza Diana, pentru săvârşirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, şi care prin decizia Inspectoratului de Poliție Botanica a Direcției Poliție mun. Chișinău, din 02 mai 2025, a fost supus sancţiunii contravenţionale în formă de amendă în mărime de 750 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 37 000 (*treizeci și șapte mii*) lei, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, (*sediul Buiucani).*

Președintele ședinței,
Judecător, Elena Costiuc